

השבת של רבי נחמן מברסלב

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן נחמן נחמן לזכות לכל הישועות

ויצעקו בני ישראל אל ה' ... (שמות יד, ז)

יונתי בחגווי הסלע בסתר המדרגה וכו'. ופרש רש"י זה נאמר על אותה שעה שרדף פרעה אחריהם והשיגם חונים על הים ואין מקום לנוס לפניהם מפני הים ולא להפנות מפני חיות רעות, למה היו דומין באותה שעה? ליונה שבורחת מפני הנץ ונכנסה לנקיקי הסלעים והיה הנחש נושף בה, תכנס לפנים — הרי הנחש, תצא לחוץ — הרי הנץ. אמר לה הקדוש ברוך הוא: הראיני את מראיך, את כשרון פִּעְלֶתְךָ למי את פונה בעת צרה? השמיעני את קולך ויצעקו בני ישראל אל ה'. וכל עניין זה עובר על כל אדם בעת שרוצה לכנס בעבודת ה' שהיצר הרע וחילותיו שהם בחינת פרעה ומצרים רודפים אחריו בכמה מיני רדיפות וכל כחם מחמת הדינים שיונקים מהם, ומתקף התעוררות הדינים שנתעוררים עליו, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: כל המצדיק את עצמו מלמטה מצדיקין עליו מלמעלה וכו'. על ידי זה רודפין אותו מכל הצדדין בכמה מיני מניעות ועוכבין ויסורים ובלבולים רבים והוא ממש כמו שהיה יציאת מצרים, שמאחוריהם רדפו המצרים אחריהם ומלפניהם היה הים סוער ומצדדיהם חיות רעות עד שלא היה מקום לנוס בשום צד כמו יונה שבורחת מפני הנץ וכו', וממש בחינות אלו עוברים על כל אדם הרוצה לכנס בעבודת ה' יתברך, כי מי שרוצה לכנס לעבודת ה' יתברך הוא בחינת יציאת מצרים ממש, כי עקר יציאת מצרים הוא מה שיוצאין מטמאה לטהרה, מטמאת וְזָהֲמַת פרעה ומצרים לקִדְשֵׁת וטהרת ישראל, כמו שכתוב:

רחוקים עדין לגמרי מבחינת המשכת התורה הנ"ל, ועקר הגאֵלה היא רק באתערותא דלעלא, שהשם יתברך ברחמיו משפיע עלינו אור קִדְשֵׁת מִחִין גדולים ועצומים מעצמו, שלא על ידינו כלל, שזה בחינת הארת התורה הבא עלינו מלמעלה, על כן צריכין למהר מאד לאפות הפת על האש תכף אחר נתינת המים והלישה והעריכה, כי אי אפשר להמתין כלל עד שתחמץ, כדי שלא יתאחו בהלחם בחינת זְהֻמַת מצרים, שהיא בחינת חמוץ המח, בחינת "כי יתחמץ לבביו וכו', על ידי ההמתנה והשהיה.

כי בעניין זה של ההמתנה והשהיה, שצריכין להמתין ולצפות ולהרבות בתפלה ותחנונים הרבה עד שיזכה להמשיך על עצמו בחינת קִדְשֵׁת התורה, יש בזה נסיון גדול, וכמעט עקר הבחירה תלוי בזה, כי אף על פי שבאמת אמרו רבותינו ז"ל: הבא לטהר מסייעין לו, אומרים לו המתן וכו', אבל לאו כל אדם זוכה לזה להיות חזק בדעתו כל כך ולהמתין ולקוות ולצפות לישועות השם, אף אם בתוך כך עובר עליו מה שעובר; ורבים לא יכלו לעמוד בנסיון זה, עד שמתרחקים כמו שמתרחקים, רחמנא לצלן; ואפילו אותם שזוכים להתחזק ולהמתין וכו' הוא רק בכח התורה הקדושה שכבר קבלנו בכלל בשעת מתן תורה, ובכח החידושי תורה אמתיים שממשיכין הצדיקי אמת ודור. אבל בפסח, שאז נמשך עלינו הארת התורה רק בכל דור באתערותא דלעלא, על כן אי אפשר לנו אז להמתין ולהחמץ מִחֵנו כלל, רק צריכין לצאת מזהמת מצרים ולקבל הארת המוחין הקדושים, הארת התורה, בחפזון גדול, בבחינת "כי בחפזון יצאת ממצרים", ועל כן אסור אז החמץ באסור גדול עד אחר שביעי של פסח, שכבר ספרו כמה ימים לעמר, והתחילו להמשיך בחינת הארת התורה על ידי אתערותא דלתתא והשתוקקות שלנו; ובפרט שביעי של פסח, שאז נבקע הים החכמה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, על ידי רבי הצעקות ותפלה ותחנונים שהרבו ישראל אז, שזה בחינה שנמשך עליהם הארת התורה ביותר, על כן אז הִתַּר החמץ, כי אז החמץ נמשך מבחינת חמוץ המח בקִדְשָׁה, שהיא מה שצריכין להמתין הרבה לישועת השם בשלמות. ועל כן בשבועות מקריבין שתי הלחם דייקא מחמץ, שזה בחינת מה שנאמר בגאֵלה האחרונה "כי לא בחפזון תצאו" וכו', כי עיקר שלמות הישועה, הינו בחינת המשכת התורה בשלמות, הוא על ידי שמחזקין עצמן להמתין הרבה ולהרבות בתפלה ותחנונים הרבה, ואין דוחקין את השעה כלל, שזה בחינת החמץ בקִדְשָׁה, שמביאין אותו לקרבן בשבועות (הלכות גזילה - הלכה ה, אותיות כו כז כח, ובראשי פרקים מתוך אוצר היראה - פסח ספירה אות קעו).

חג הפסח...

עיקר הגאֵלה ממצרים הוא לזכות לקבלת התורה ולבוא לקִדְשֵׁת ארץ ישראל, כמו שכתוב "בצאתכם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה", וכתוב "ואותנו הוציא משם למען הביא אותנו לתת לנו את הארץ" וכו'. ועל כן בפסח, בתחילת הגאֵלה, צריכין להמשיך על עצמו בחינת קבלת התורה ובחינת קִדְשֵׁת ארץ ישראל. ועקר קִדְשֵׁת ארץ ישראל הוא בקִדְשֵׁת אכילת ישראל, כי כל המצות התלויות בארץ הם בעניין האכילה, וגם כי עקר גלות מצרים היה מחטא אדם הראשון שפגם בהאכילה, ועל כן עתה בפסח ביציאת מצרים צריכים לתקן פגם האכילה, ולהמשיך קִדְשֵׁת הלחם שהוא עקר האכילה והשביעה מקִדְשֵׁת ארץ ישראל שנמשך על ידי התורה; כי תיקון הלחם בקִדְשָׁה נמשך מקִדְשֵׁת המשכת התורה שממשיכין הצדיקים אמתיים על ידי ששופכין לבם כמים לפני ה', ועל ידי זה ממשיכין לעצמן דבורים חמים כגחלי אש, ועל ידי זה זוכין להמשיך באורי התורה, כמבאר בפנים.

וזה בחינת המים שנותנין בהקמח, שהוא מבחינה אחת עם המשכת התורה, בבחינת 'אם אין תורה אין קמח, אם אין קמח אין תורה'; והמים הם בחינת "שפכי כמים לבך", והאש שאופין בו הוא בחינת הדבורים חמים כגחלי אש, והקמח והלחם בעצמו הוא בחינת התורה כנ"ל, בחינת "לכו לחמו בלחמנו". ומחמת שאי אפשר להמשיך הדבורים חמים כגחלי אש ובחינת באורי התורה כי אם על ידי שהיה והמתנה, כי אי אפשר לדחוק את השעה, כמבאר בפנים, על כן בכל השנה עקר תיקון הלחם שיהיה ראוי לאכילת אדם בשלמות הוא על ידי ששוהין הרבה מעת נתינת המים עד האפיה באש בכדי שתחמץ היטב. אבל בפסח, בתחילת הגאֵלה, שאנו

(כוכבי אור - להודיע, יז)

סיפור

... דברו לפניו [לפני מוהרנ"ת] פעם אחת מעניין הפרצה שנפרצה במדינת אשכנז לגלח את הזקן והפאות, ועמד אז לפניו ה' מאיר מטעפליק שהיה איש ירא וחרד לדבר ה' והתחיל לתמה מאד על זה. ענה ואמר: איך עוברים בכל יום על חמש לאוין והשיב לו מוהרנ"ת ז"ל הלא איך עוברים בכל יום זמן קריאת שמע?...

(על ספירת העומר)

עצות ותפילות

על ידי התחזקות בשמחה בימי הפורים במחיות כפים וברקודים, על ידי זה זוכים לקים מצות ספירת העמר בשלמות, ועל ידי זה זוכים לקבלת התורה בנגלה ובנסתר. הינו, הן בקיום המצוות המבארות המפרשות בתורה, הן בהבנת הדעות האמתיות המרמזות ואינן מפרשות בתורה (עצות המבוארות - ספירת העומר, א').

כל מה שאנשים מדברים בימי הספירה, אינם מדברים רק מעניין ספירת היום. והאדם המבין, הינו מי שהוא יודע ומבין אמתי בסודות התורה ובחכמת הקבלה והוא יודע באמת מה מרמזת ספירה של כל יום, כאשר יקשיב בשלמות, ישמע שמדברים רק מעניין הספירה של אותו יום (עצות המבוארות – ספירת העומר, ב.).

... וזכנו ברחמיך הרבים, לקים מצות ספירת העומר בקדשה ובטהרה, ובלב טוב ובשמחה גדולה, עם כל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותרי"ג מצות התלויים בה. ועל ידי זה נזכה להכניע ולשבר ולעקור ולבטל קלפת המן עמלק מן העולם (לקוטי תפילות – תפילה ז).

מ"ט ימי הספירה הם כנגד מ"ט שערי תשובה שהם כנגד מ"ט אותיות שבשמות השבטים בני יעקב אבינו עליו השלום. ובארבעים ותשעה ימי הספירה, צריך לעסוק בתשובה, ולשוב אל השם יתברך על ידי ארבעים ותשע אותיות וארבעים ותשעה שערי תשובה, כמבאר למעלה. כי כל איש מישראל שידן קשור לאות מיוחדת שבאותיות השבטים ולשער מיוחד משערי תשובה. ורק על ידי תשובה אמיתית יכול כל אדם לזכות להגיע לאות של השבת ולשער התשובה השיכים אליו. ובחג השבועות הוא שער החמשים דתשובה, ועל ידי שער זה מתקרב השם יתברך אל בניו ברחמים גדולים. גם צריך לדעת כי אמירת תהלים, ובפרט אמירה במתינות ובהתעוררות, מסגלת מאד לעורר לתשובה באופן שהתשובה תביא לאות של השבת ששיד לאדם זה, ולשער השיד לו, כמבאר בלקוטי מוהר"ן חלק שני (סימן עג) בתורה "תהלים מסגל לתשובה". על כן צריך להזהר מאד באמירת תהלים בכונה מרבה בימי הספירה, כדי לזכות לתשובה אמיתית והזדככות מכל מיני טומאות, הינו מכל מיני אפיקורסות ומכל מיני פגמי אמונה, ולשוב אל השם יתברך, כדי שהוא ישוב אלינו ביום טוב שבועות, ברחמים, כמבאר למעלה (עצות המבוארות – ספירת העומר, ג.).

... רבונו של עולם, "זכור רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם המה". זכור נא החסד הנפלא והנורא אשר עשית עמנו, אשר הוצאתנו ממצרים בכח גדול וביד חזקה, וגילית לנו אמתת אמונת אלקותך באור גדול ונפלא ונעבר, ועשית אותות ומופתים גדולים ונוראים, כדי לגלות אלקותך ואחדותך וממשלתך אשר בכל משלה. ומאז קרבת אותנו לך לעם קדוש, והוצאת אותנו ממי"ט שערי טמאה, והכנסת אותנו במי"ט שערי קדשה, שהם מי"ט שערי תשובה הכלולים במי"ט אותיות שיש בשמות שבטי-יה. וברחמיך הרבים צוית אותנו לספר כנגד זה מי"ט ימי הספירה, כדי לטהר נפשות עמך ישראל מזהמתם, למען נזכה על-ידי מצות ספירת העומר לצאת מטמאה לטהרה, לצאת ממי"ט שערי טמאה ולכנוס במי"ט שערי קדשה. רבונו של עולם, מלא רחמים, וזכנו בחסדיך העצומים לקים מצות ספירת העומר בזמנו בקדשה גדולה ובהתעוררות נפלא ונורא, שנזכה להתעורר על-ידי קדשת מצוה נוראה הזאת לשוב אליך באמת, ולצאת מכל טמאותינו, לבער מקרבנו כל מיני טמאות וזהמות שנדבק בנו על-ידי מעשינו הרעים. רבונו של עולם, רבונו של

אחינו בית ישראל

תרמו נא בעין יפה, להפצת העלון שלכם בכל רחבי הארץ, ותזכו למצוות

בדואר, חשבון 7-2255-89

עולם, הושיענו בכל מיני ישועות. כי אתה יודע הכח של כל מצוה ומצוה, כמה גדול כחה להוציא אותנו ממקומות שנפלנו לשם בעונותינו הרבים ולקרבתנו אליך, ובפרט מצוה הזאת של ספירת העומר, שהיא הכנה לקבלת התורה, שהיא תחילת התקרבות ישראל לאביהם שבשמים, אשר נתת לנו מצוה הקדושה הזאת כדי לצאת ממי"ט שערי טמאה ולכנס למי"ט שערי הקדשה. וזכנו במקום שאני שם עכשיו, שאזכה לקים מצוה הזאת בתכלית השלמות האפשרי לאיש כערכי לקים מצוה הזאת. ואתה תמלא רחמים עלי, ותעזרני ותושיעני על-ידי-זה, ותוציאני מהרה מטמאה לטהרה, מחל לקדש, מיגון לשמחה, משעבוד לגאולה, ומאפלה לאור גדול. עד אשר נזכה בחג השבועות הקדוש, ביום החמשים, שאתה תשוב אלינו ותפתח לנו שער החמשים הקדוש, ותשפיע עלינו רחמים גדולים וחסד עליון משם, באופן שנוכה לתקן הכל ולשוב אליך באמת תמיד (לקוטי תפילות ב' - תפילה לו)

מכתב

(ספר אבי הנחל - חלק ב - מכתב מד)

מחמד עיני ולבי, ה' עזוז וגיבור יהיה מצדך ויחזק לבבך בכל עז ותעצמות למסור נפשך ולדלג על הכל, כדי שתוכל להמשיך על מלך וחכמתך ודעתך הארה מהניגון והשיר של חסד של הצדיק האמת שיתגלה לעתיד בעת קץ האחרון על-ידי משיח צדקנו, שעל-ידו יתקן כל העולם מרע לטוב ויגלה לכלם אלקותו יתברך. העסק של זה האדם העלוב בזה העולם עמך מאד מאד, עמך עמך מי ימצאנו. ימי חייו הם הבל, והזמן הולך עמו בכל רגע ורגע כי השעה והרגע שהיה לא יהיו עוד, והאדם חושב בכל יום ובכל עת מה יעשה למחר ולדאחור זמן, עד שעל-ידי זה נופל לעבודת גמור ומייגע ומטריח את עצמו ביגיעות גדולות ועבודות קשות בשביל לעמל העולם הזה אשר כל הזמן של העולם הזה הוא הבל, כי הזמן רץ ופורח מאד בלי שום קביעות כלל ובכל רגע האדם מת. חזק והתחזק וזכר את בוראך בכל עת בכל מה שעובר עליך ולדבק בהתכלית האמת כי הכל הבל הבלים הבל נדף. ראה כמה הפליא ה' יתברך חסדו הגדול עמנו שהודיענו ברחמינו תורות נוראות ונפלאות ונשגבות כאלה אשר לא נשמעו מעולם, שהם רפואות נפלאות למכותינו האנושות כאלה גם באחרית הימים האלו.

צריך לזכר היטב היטב כל ימי חייו בכל יום ויום גדל חסדי המקום ונסים ונפלאות שעשה עמו, שהוציא וקרבו להצדיק האמת שמודיע לו כי עדין ה' עמו ולא יעזב את חסדו ממנו לנצח, ואף-על-פי שעובר עליו מה שעובר, אף-על-פי כן בודאי החסד והטובה שעשה עמו ה' יתברך בודאי אינו לריק חס ושלים, וסוף כל סוף יגמר ה' יתברך את שלו, ויזכה לשוב למקורו להתקרב לעבודתו יתברך ולמצא אבדותיו בשלמות, כי דבר אלקינו יקום לעולם. חזק ואמץ ובטח בה' כי לא יעזב אותך, כי ה' אתך ואצלך, אל תירא ואל תחת. אנחנו חייבים

לחזק עצמנו ולשים לבנו היטב לכל החסדים והטובות נחיות נפלאות ונוראות אשר גמל עלינו ברחמינו ורב חסדיו על-ידי הצדיק נחל נובע מקור חכמה.

שיחות

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)
רבי ישראל משורר, "עבר קציר

כלה קיץ, ואנחנו לא נושענו..."

הוי, זה הניגון הוא מאנשי שלומנו, זה היה עם התבודדות, אנשי שלומנו הלכו בלילה ליער והיה זמן לצעק, "עבר קציר" - זה בחדש אלול, זה סוף הקיץ, עבר כל הקיץ ואנחנו לא נושענו. ימי חייו זה הבל, "עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו..."

בחדש אלול אנשי שלומנו הם הלכו להתבודד, הם צעקו בקולות כאלה ביער מעמקי הלב להשם יתברך: "איפה אנחנו! עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו. מתי נזכה לתשובה, מתי? כבר חדש אלול!"

עבר קציר כלה קיץ, זה כל תקוותנו, עבר הכל ואנחנו לא נושענו, עוד קצת אנחנו הולכים לעולם האמת, מה יהיה: עבר קציר כלה קיץ, עבר כל חייו, עבר הכל ואנחנו לא נושענו. זה התעוררות גדול, זה לא רק הקציר הזה, "עבר קציר" - זה כל החיים, "ואנחנו לא נושענו...". אוי אוי אנשי שלומנו, היה להם עוד שיר שהם נהגו לשיר, זה נגון חדש, הם היו שרים את זה אחרי חצות לילה, אחרי אמירת תיקון חצות, צריכים מלחמה - תיקון חצות זה בכיות. אז אנשי שלומנו רצו לנחם עצמם והם שרו בהתבודדות: "כי נחם השם ציון, נחם כל חרבותיה, וישם מדברה כעדן וערבתה כגן השם, ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה, ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה..."

השם יתברך יש לו כל הרפואות וכל הישועות - פרנסה וכל דבר, יש לו כל דבר והוא רחמן והוא מרחם והוא רוצה לתת לנו ונותן לנו, הוא רק נתן לנו את התורה - יש לנו כבר הכל. צריכים לשים לב מה שאנחנו צריכים לעשות בשביל פרנסה, בשביל כל דבר, להתפלל באמונה להשם: "אבא, תרחם עלי, אני צריך את זה, תן לי את זה. אני צריך ילדים - תן לי ילדים". אין שום דבר שיחסר לנו, "אבא, תן לי...". תפק הוא נותן לנו כל דבר, "תן לי פרנסה. אבא, רחם עלי, תן לי את זה, תן לי את זה...". הוא שומע ויכול לעזר ועוזר ויעזר לנו! אנחנו יש לנו כל טוב, הכל מה שצריכים יש לנו, והוא נותן תפק!

לדבר, לדבר עם השם יתברך כמו לפני חבר, ככה רצה רבנו הקדוש, שנדבר עם השם יתברך כמו עם חבר טוב. יכולים לדבר עם השם יתברך, לספר לו הכל מה שעובר עלינו. מספרים לו: "מה אתה אומר? אני צריך את זה ואני צריך את זה", לדבר עם השם יתברך כל מה שהוא רוצה, כל מה שהוא צריך, לדבר עמו כמו שמדברים עם בן, עם אבא, בלשון רגילה, להתפלל אל השם בפשיטות, באמונה. צריכים אנחנו להתקשר ולהאמין בשם על כל דבר... (המשך יבוא)

אלול

מצוה גדולה להיות

בשמחה תמיד...

יש עניין שנתהפך

הכל לטובה...